

РЕШЕНИЕ

№ 2039

гр. София, 29.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 01.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **6170** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от АПК, вр. с чл.30а, ал.3 от Закона за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия (ЗООРПСМ).

Образувано е по жалба от В. Р. С., ЕГН [ЕГН], подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. В. Б., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 2303-485/28.06.2022 г., издадена от началника на 06 РУ на СДВР. С нея на жалбоподателя, на основание чл.41, т.1 във вр. с чл.30, ал.1, т.1, пр.2 във вр. с чл.21, т.6 от ЗООРПСМ е наложена ПАМ – забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от една година. С жалбата се твърди, че не са били налице предпоставките за налагане на оспорената ПАМ, поради което се иска отмяна на заповедта, с която същата е наложена, а алтернативно поради несъразмерност на наложената санкция с тежестта на нарушението – същата да бъде намалена.

Ответникът- началникът на 06 РУ на СДВР чрез процесуалния си представител юрк. М. Д. в открито съдебно заседание и в писмени бележки изразява становище за недопустимост на жалбата поради просрочие, а алтернативно - за неоснователна. Моли съда да я отхвърли, както и да му присъди юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав, намира жалбата за процесуално допустима като подадена от надлежна страна при наличие на правен интерес срещу подлежащ на обжалване административен акт и в преклузивния

3-дневен срок по чл.30а, ал.3 от ЗООРПСМ (процесната заповед е връчена на В. С. лично срещу подпис на 28.06.2022 г., а жалбата – подадена на 29.06.2022 г.).

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От данните по делото се установява, че на 12.04.2022 г. около 20.30 ч. по време на футболна среща между отборите на П. „С. 1913” и П. „Ц. С.” с начален час 19.00ч., състояла се в [населено място], стадион „С.” на [улица], в средата на второто полувреме лице, разпознато като В. Р. С., е извършило противообществена проява (спортно хулиганство), изразяваща се в хвърляне на предмет в посока към терена на спортното съоръжение, докато се е намирал на първите редове в сектор „В” на стадион „С.”. Поведението на жалбоподателя е квалифицирано като противообществена проява по смисъла на чл.21, т.6 от ЗООРПСМ, за което органите на МВР с полицейски правомощия са съставили на 28.06.2022 г. АУАН, връчен лично на В. С.. Въз основа на съставения АУАН е издадено НП № 1/28.06.2022 г., както и оспорената в настоящото производство заповед № 2303-485/28.06.2022 г., издадена от началника на Об РУ на СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от една година”.

След като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 от АПК, съдът приема от правна страна следното:

Оспорената заповед е издадена от началника на Об РУ на МВР, който по силата на чл.30а, ал.1 от ЗООРПСМ е компетентният да издаде заповедта за налагане на ПАМ орган. По делото са представени доказателства, че към датата на издаване на процесната заповед именно нейният издател – Д. Н. Г. е заемал длъжността ВПД началник на Об РУ на СДВР по силата на заповед № 8121К-8722/09.07.2021 г. на министъра на вътрешните работи (удостоверение с рег.№ 513р-7899/19.08.2022 г. – л.37 от делото).

Обжалваната заповед за налагане на ПАМ е издадена в предвидената от закона писмена форма. Доколкото липсват специални изисквания за съдържанието ѝ, са спазени изискванията за форма и съдържание на чл.59, ал.2 от АПК. Актът съдържа фактическите и правни основания, наложили издаването му.

При издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. В съответствие с чл.26, ал.1 от ЗООРПСМ за извършената противообществена проява органите на МВР с полицейски правомощия съставят акт за установяване на нарушението в съответствие с изискванията на Закона за административните нарушения и наказания. Спазена е разпоредбата на чл.30, ал.1, т.1 от ЗООРПСМ, в която е предвидено в срок не по-късно от 24 часа от съставянето на акта по чл.26, ал.1 началникът на районното управление на МВР по местоизвършване на нарушението или оправомощено от него длъжностно лице да издаде наказателно постановление и заповед за налагане на принудителна административна мярка „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина в случаите по чл.21, т.1 – 10“. Предмет на обжалване в настоящото производство е именно заповедта за налагане на ПАМ. Поради това доводите на жалбоподателя, касаещи производството по издаване на НП и неговата законосъобразност са неотнормирани към спора. Актът за установяване на административно нарушение (АУАН) се съставя по правилата, разписани в ЗАНН и въз основа на него се издава наказателно постановление (НП). Ето защо единствено районният съд, в производство по чл.59 и сл. от ЗАНН, т.е. при подадена жалба срещу

издаденото НП, е компетентен да се произнесе по законосъобразността на АУАН и НП. Актът за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление имат различна правна природа от заповедта за прилагане на ПАМ. Заповедта за прилагане на ПАМ се издава по реда на АПК, а не по реда на ЗАНН. В ЗООРПСМ са разграничени правомощията на полицейските органи – издаване на наказателно постановление (т.е. налагане на административно наказание) и заповед за налагане на ПАМ. Последната не съставлява административнонаказателна санкция и не се подчинява на режима на ЗАНН, поради което е неотнормосимо възражението на жалбоподателя за намаляване на срока на приложената административна мярка. Същият по силата на чл.25, ал.1 от ЗООРПСМ е фиксиран в определен диапазон, като в случая е наложен заложеният в посочения текст минимум.

Оспореният акт е издаден и при правилно приложение на материалния закон.

Съгласно чл.21, ал.1, т.6 от ЗООРПСМ противообществена проява (спортно хулиганство) по смисъла на този закон е проява, която не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие, изразяваща се в хвърляне на предмети.

От събраните по делото писмени доказателства се налага извод, че се установява извършена от жалбоподателя противообществена проява, изразяваща се в хвърляне на предмет в посока към терена на спортното съоръжение - стадион „С.“, докато същият се е намирал на първите редове в сектор „В“.

Според докладна записка от ВПД началник на сектор „Масови мероприятия“ – СДВР, главен инспектор И. Г., по преписка № 513р-39997/04.05.2022 г., на 12.04.2022 г. на стадион „С.“ в [населено място], около средата на второто полувреме на проведена футболна среща между отборите на П. „С.“ и П. „Ц. С.“ лице от мъжки пол на видима възраст около 30-35 години, ръст около 175-180 см, едро телосложение, гола глава, с черна брада, облечено с тъмно яке с дълги ръкави и бяла емблема отпред на гърдите, с камуфлажна качулка отзад в зелената гама, тъмно спортно долнище с две бели черти отстрани на бедрото, с тъмни маратонки, хвърля предмет към терена на спортното съоръжение. По време на извършване на деянието лицето се е намирало в сектор „В“ на стадион „С.“. В докладната записка е посочено, че видеозаписите от камерите на стадион „С.“ за конкретната футболна среща са изискани по надлежния ред с протокол по чл.29, ал.2 от ЗООРПСМ и с цел потвърждаване самоличността на лицето материалите са предадени на мл. експерт В. Х. за обработка и извличане на снимков материал. По преписката е снето писмено показание от мл. експерт В. Х. М., служител в 03 група „Хулиганство и екстремизъм“, сектор „Масови мероприятия“ – СДВР във връзка с поставена му задача да отдели материали, съдържащи поведението на лице от мъжки пол с посоченото по-горе описание от 1 бр. оптичен носител Д., съдържащ футболната среща между П. „С.“ и П. „Ц. С.“, проведена на 12.04.2022 г., като същият е разпознал лицето като В. Р. С..

В. Х. М. е разпитан по делото в качеството му на свидетел. Същият дава сведения, че като служител в 03 група „Хулиганство и екстремизъм“, сектор „Масови мероприятия“ – СДВР от повече от 10 години и в изпълнение на служебните си ангажименти да присъства на футболните срещи основно в С. е разпознал В. С. като привърженик на футболен клуб „Ц.“ и редовен посетител на футболни срещи.

Забелязал и разпознал В. С. през мониторите в залата за наблюдение на камерите, разположени на всеки сектор на стадиона. При предявяване на снимките, намиращи се на л.18 от делото свидетелят заяви, че разпознава лицето на тях именно като В. С.. Посочва, че противообществената проява се е изразила в държането на предмет, за който не може да каже какъв е, и хвърлянето на този предмет в посока към спортния терен.

Съдът направи самостоятелен оглед на съдържанието на представения по делото CD, при който установи, че лицето, което в оспорения акт е посочено като В. Р. С. и което беше разпознато на снимките по делото от свидетеля В. Х. М. като В. Р. С. нееднократно хвърля към терена предмети, които нарочно търси и събира от земята като това се случва между 20:17 ч. до 20:22 ч. от записа.

Съгласно чл.25 от ЗООРПСМ за извършени противообществени прояви по чл.21, т.1 – 10 се налага глоба от 1000 до 2000 лв. и забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина за срок от една до две години, а по силата чл.41, т.1 от същия закон забраната за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина е принудителна административна мярка по този закон. Следователно налице е фактическото основание за приложение на принудителната мярка по чл.41, т.1 от ЗООРПСМ.

Съдът намира, че ответникът е съобразил приложената мярка и с целта на закона - да се осигури безопасността при провеждане на спортни мероприятия и да се преустановят или предотвратят административните нарушения, извършвани от посетители на такива мероприятия.

По изложените съображения не са налице основания за отмяна на оспорената заповед, поради което жалбата срещу последната следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., определено съгласно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, предл. последно от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Р. С. срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка № 2303-485/28.06.2022 г., издадена от началника на 06 РУ на СДВР.

ОСЪЖДА В. Р. С. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия: